

Γέροντας Ανανίας: Οσιομάρτυς Ευθύμιος ο Νέος, Η διάσωση της Δημητσάνας και η αγία μητέρα του που μυρόβλησε!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Οσιομάρτυς Ευθύμιος, ο Νέος, ο εκ Δημητσάνης

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=395733>

Λίγα χρόνια πριν, στα 1919, ο Ελληνοδιδάσκαλος, -που 'ναι αυτοί οι δάσκαλοι! - Γεώργιος Μαλούχος που αναφέραμε, οραματίσθηκε τον άγιο. Τρεις φορές τον είδε στον ύπνο του και του λέει, «Έλα Γιώργο, έλα στο Άγιον Όρος. Έλα εκεί κοντά στη Μονή των Ιβήρων, στην καλύβη του αγίου Ιωάννου, στη σκήτη του αγίου Ιωάννου, στην καλύβη του αγίου Νικολάου από κάτω, είναι ο ναός μας. Κι ο δικός μου και του αγίου Ιγνατίου και του αγίου Ακακίου. Και ζήτησε να σου δώσουν τα λείψανα να τα μεταφέρεις στη Δημητσάνα. Θέλω να 'μαι στην πατρίδα μου».

Το 'πε ο Γιώργος σε όλους, συγκινήθηκαν, έκλαψαν, και κίνησε για τ' Άγιον Όρος χωρίς χρονοτριβή. Το 'πε στους πατέρες, συγκινήθηκαν εκείνοι, αλλά του λεν:

«Όλα δεν στα δίνουμε. Θα κρατήσουμε κι εμείς. Εσύ θα πάρεις λιγάκι. Και το λιγάκι, άμα έχετε πίστη, είναι πολύ».

Και του 'δωσαν ένα κομμάτι από το χέρι του αγίου. Ένα τμήμα του ιερού λειψάνου που ευωδιάζει. Και το οποίο βρίσκεται στη Δημητσάνα, στο ναό που προανέφερα, στο αριστερό μέρος του τέμπλου. Εγκαινιάσθηκε ο ναός από τον μητροπολίτη Πολύκαρπο Συνοδινό, τον τότε, έκαμε κι εκείνος υπέροχη ομιλία για τον άγιο Ευθύμιο, και εγκαινιάσθηκε ακόμα ναός και στο όνομα του αγίου ιερομάρτυρος Γρηγορίου του Ε', του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Οι δύο αυτοί άγιοι, δηλαδή, έχουν κοινό ναό στη Δημητσάνα μας. [...]

Στα 1948, λίγο πριν γίνει η φοβερή μάχη της Δημητσάνης, ο άγιος παρουσιάστηκε σ' έναν άγιο της Δημητσάνης, άγνωστο στους περισσότερους, τον Γέροντα Πολυχρόνη τον Διανομέα, ο οποίος ήταν ευλαβής και ο οποίος ακολουθούσε την άγια θρησκεία κατά πόδας.

Και τι του λέει:

«Πολυχρόνη μου, πήγαινε να βαρέσεις τις καμπάνες της αγίας Κυριακής, και να πεις στους Δημητσανίτες ότι σε λίγο θα έλθουν οι αντίχριστοι να τους κάψουν. Να σας κάψουν. Πήγαινε, λοιπόν, και πες τους να μη φοβηθούν».

Βάρεσε εκείνος την καμπάνα, ελάχιστοι πήγαν, πιο πολλοί τον χλεύαζαν, τα ίδια γίνονται και σήμερα, αλλά ο άγιος δεν ακύρωσε την προστασία του. Κι όταν αυτοί, στις 30 Αυγούστου 1948, επετέθησαν στην ανυπεράσπιστη Δημητσάνα, ο άγιος Ευθύμιος τους έκοψε τα πόδια. Τους έκοψε τα πόδια.

Κι από κει και πέρα το δεύτερο αντάρτικο άρχισε και πήρε την κάτω βόλτα. Από τον άγιο Ευθύμιο. Το ξέρετε αυτό; Ε... Γιατί είναι και εθνομάρτυς. Δεν είναι μόνο οσιομάρτυς, είναι και εθνομάρτυς. Όσοι μαρτυρούσαν για τον Χριστό, μαρτυρούσαν και για την πατρίδα, τότε. Και τώρα. Πού εν το τώρα.

Να πω, όμως, στα δύο λεπτά που έχομε, δυο λογάκια για τη μητερούλα του, την Αικατερίνη Ηλιοπούλου του Αθανασίου. Όταν έμαθε εκείνη, καθώς ευρίσκετο στη Δημητσάνα, ότι ο γυιός της έγινε εξωμότης, ότι αρνήθηκε τον Χριστό, πόνεσε βαθύτατα. Εγκατέλειψε τα εγκόσμια, ο άντρας της είχε πεθάνει, ο Αθανάσιος, και έγινε μοναχή, με το όνομα Αγάθη.

Και τι έκανε νύχτα και μέρα; Έκλαιγε η ψυχούλα, η Αγάθη η μοναχή. Και παρακαλούσε τον Χριστό να συγχωρέσει τον γυιό της, τον Ελευθέριο τότε, και να τον φέρει ξανά στην εκκλησούλα κι ας πεθάνει.

Δούλεψαν οι προσευχές της μάνας. Ήταν κι αυτός υιός των δακρύων. Δούλεψαν οι

προσευχές. Άκουσε ο Θεός. Κι ήλθε ξανά ο Ευθύμιος στην ορθοδοξία. Κι όχι μόνο αυτό. Και εμαρτύρησε για το μέγα όνομα του Χριστού μας.

Όταν έμαθε η μανούλα του ότι εμαρτύρησε και πως τον έσφαξαν σαν αρνί, παρ' ο,τι προσευχότανε να ξαναγίνει χριστιανός, πόνεσε με το μαρτύριο του γιού της. Πόνεσε πολύ. Πόνεσε και δόξαζε. Πονούσε και δόξαζε τον Κύριο.

Αλλά δεν άντεξε. Κι από τη λύπη της τη μεγάλη πήγε να τον βρει. Την ξέθαψαν στα τρία χρόνια και τι ε Μυροβολούσαν τα λείψανα και τα γύρω μέρη. Οι συντοπίτες της την κατέταξαν με τους αγίους.

Κι όταν στα 1834 θεμελιώθηκε και οικοδομήθηκε ο ναός της αγίας Κυριακής, ο ωραιότατος εκείνος καλλιμάρμαρος ναός που είναι το στολίδι της Δημητσάνης, κι η αγία είναι πολιούχος, τι κάνανε οι Δημητσανίτες; Πήραν τα λείψανα και τα 'βαλαν, τα έθαψαν στα θεμέλια, στα τέσσερα σημεία του οικοδομήματος.

Γιατί; Για να 'ναι προστατευμένος ο ναός με τη χάρη της αγίας Αγάθης, η οποία ήτο ελεήμων, λιτοδίαιτος στο έπακρον όλη της τη ζωή, και ενάρετη. Κι είναι στα θεμέλια της αγίας Κυριακής η οσία Αγάθη, η μητέρα του αγίου οσιομάρτυρος Ευθυμίου του νέου.

Ας υψώνει τα χεράκια του κι εκείνος κι η μανούλα του κι ο άγιος Γρηγόριος ο Ε' κι όλοι οι νεομάρτυρες κι οι άγιοι ας υψώνουν τα χεράκια τους στον Χριστό και στην Παναγιά κι ας τους παρακαλούν για τη Δημητσάνα μας, για την πατρίδα μας, για την εκκλησία μας, για όλο τον κοσμάκη.

Ο άγιος Ευθύμιος ο νέος, ο οσιομάρτυς, ας παρακινεί κι ας εμπνέει κι εμάς στο να αγαπάμε τον Χριστό και την πατρίδα, την αρετή και το ωραίο, κι αν δεήσει και χρειαστεί, μακάρι κι εμείς να γίνουμε νεομάρτυρες. Να δοξάσουμε τον Κύριο και να πάμε να βρούμε και τον οσιομάρτυρα Ευθύμιο τον νέο, στην αιώνια ζωή και στον υπέροχο Παράδεισο. Αμήν.

Εξεφωνήθη στις 22 Μαρτίου 2006.

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, «Νέφος Μαρτύρων, Λόγοι για τους νεομάρτυρες της τουρκοκρατίας», τόμος β' των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία 2007.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)